

Soudci mimo zákon aneb Právní život

Ljubomír Drápal, už brzy nastupující předseda Krajského soudu v Praze a současný soudce Nejvyššího soudu, popsal na poslední akci letošního Pražského právního podzimu zcela bez servítek současný stav justice a důsledky roztržitosti procesního kodexu a dalších souvisejících předpisů.

Jak uvedl doktor Drápal na akci Aktuální otázky civilního procesu, v posledních deseti letech jsme svědky devastace civilního procesu, a to prostřednictvím různých novel, ale i výkladu. Dostáváme se tak podle jeho slov znovu do situace platné před 25 lety, kdy soudci i strany zjišťovali, že podle psaného práva nelze postupovat a musí se zvolit jiná cesta. Podle zákona by to totiž podle něj nebylo spravedlivé a nenašlo by se hmotné právo, a tak se soudí jinak. Jsou to velmi odvážná slova a nelze jinak, než vyjádřit obdiv nad tím, že doktor Drápal – mimo jiné i zkušený legislativce a spoluautor velké novely občanského soudního řádu z roku 2000 - vyjádřil své názory takto otevřeně.

Velkým tématem bylo také doručování. Problematicnost souvisejících pravidel zvedl už před lety například místopředseda Nejvyššího soudu Roman Fiala, který se svými spolupracovníky pracoval i na přípravě nového zákona, který by tyto postupy nastavil zcela nově a co možná nejvíce je sjednotil.

Podle Ljubomíra Drápala si totiž nyní na doručování jen hrajeme, protože všechno se řeší různými fikcemi. Tvářit se, že něco bylo doručeno, i když to tak není, je skutečně – v mimoprávní realitě – absurdní. Stejně jako to, kolik různých a protichůdných pravidel doručování existuje v závislosti na tom, co se zrovna doručuje. A jak uvedl doktor Drápal, vzhledem k tomu, že Česká pošta má pravidla nastavena zcela po svém, všichni tak tyto předpisy masivně porušují.

Doktor Drápal má pravdu i v tom, že současná rychlá společnost potřebuje rychlý proces. Ten ale může přinést až zcela nový procesní kodex. Jak ale na začátku akce, na kterou účastníci přicházeli ještě nějakou dobu po jejím zahájení a v prvních minutách nebyla účast úplně valná, uvedl již zmíněný Roman Fiala, počet účastníků na začátku byl přímo úměrný pravděpodobnosti změny civilního procesu.

Ale skončeme raději pozitivně. Ministr spravedlnosti Robert Pelikán připravil jmenování 33 nových soudců. A vypadá to, že seznam nováčků, zveřejněný Českou justicí, dává za pravdu těm hlasům z nedávného kulatého stolu Budoucnost právního stavu, které tvrdily, že se prostupnost právnických profesí zlepšuje. Podle materiálu totiž hned patnáct současných kandidátů přichází „z jiné právní praxe“, než z pozice justičního čekatele. Mezi navrženými k jmenování prezidentem je také Tomáš Rychlý, dosavadní spolutvůrce partner advokátní kanceláře Wolf Theiss. Má zamířit k Nejvyššímu správnímu soudu. V České republice jde v současnosti o poměrně netradiční kariérní změnu a o cestu, již býváme svědky spíše na západě. Snad se tak i u nás stane praxí, že i ty nejúspěšnější advokáty bude svou prestiží vstup do justice lákat.

Jan Januš

Další články:

- [Nebezpečný návrh novely zákona aneb Cesta do pekel je dlážděna těmi nejlepšími úmysly. Actio popularis – dobrý sluha, ale špatný pán](#)
- [Třpyt a bída DPP](#)
- [Lesk a bída klouzavého mandátu](#)
- [GDPR pro samostatné advokáty](#)
- [GDPR kontra zásada veřejnosti](#)
- [Proboha, nepohrávejme si s myšlenkou na zrušení Senátu – aneb I každý populismus musí mít svou mez.](#)
- [Proč máme málo soudců-mužů? Není to diskriminace?](#)
- [Zpověď týraného dyslekticko-dysgrafického autisty](#)
- [Právo stále bují aneb Právní život](#)
- [Glejt pro podpantofelníka](#)
- [Léto versus generátor spisů aneb Právní život](#)